

Benim Ben

– Ali ALTINLI · 06 Kasım 2015

Benim Ben

Dinleyin sizlere bir çift sözüm var;
Kuruyan çöllere nehir benim ben...
Kaldırımında gölgelerin gezdiği;
Caddesiz sokaksız şehir benim ben...

Her yudum sonunda mutlu olduğu;
Damlaya damlaya cana dolduğu;
Gözlerin Leylamdır diye bildiği;
Mecnuna sunulan zehir benim ben...

Namlusuna son kurşunu koyduran;
Cinnetinin cilvesine uyduran;
Vasiyeti mezarında duyduran;
Tetikler düşüren fikir benim ben...

Gönül bülbülünün dalını kırıp;
Yalandan dil ucu hatırın sorup;
Karanlık geceyle gerdeğe girip;
Ezelden boşanan ahir benim ben...

Hasret yılanının başını ezip;
Gecenin kör vakti nameler yazıp;
Mızrapla çilekeş tellerde gezip;
Hüzünle çekilen zikir benim ben...

Sabır kalesini temelden yıkan;
Yıllarca gözünün içine bakan;
Gördükçe diklenip canını sıkkan;
Hoyrat avuçlarda nasır benim ben...

Talih pazarında yüzü gülmeyen;
Attığı son zarı düşeş gelmeyen;
Görüş günlerinde görüş bilmeyen;

Sevda zindanında esir benim ben...

Sevinen adresti intiharına;
Kalemi dayandı her inkârına;
Yazılan her satır son kararına;
Hasret mektubunda nesir benim ben...

Boydım pembeye yalanlarını;
Yarama tuz ettim talanlarını;
Yakarak dünlerden kalanlarını;
Payını paylayan kesir benim ben...

Ali ALTINLI - 05/11/2015

Saat: 15:00